

STELLINGEN

1. Een eenzijdige en normatieve focus op sociale insluiting dan wel op uitsluiting is een teken van intellectuele luiheid.
2. De uitvinding van sociale problemen als 'armoede', 'achterstandswijken' en 'zwerfjongeren' creëert zelfversterkende systemen die afhankelijk zijn van het voortbestaan en de uitvergroting van die problemen.
3. Marginaliteit wordt doorgaans gekoppeld aan kwetsbaarheid of onbeduidendheid, terwijl het ook een ruimte is voor verzet en alternatieve verbeeldingen.
4. De huidige discursieve en institutionele inrichting van het welvaartssysteem leidt tot een cultivering van kwetsbaarheid en een reproductie van ongelijke machtsrelaties.
5. Wederzijdse afhankelijkheid (interdependentie) als norm is een adequater uitgangsprincipe binnen de sociale wetenschappen dan een problematisering van afhankelijkheidsrelaties en/of een streven naar onafhankelijkheid.
6. De opbouw van alternatieve verhalen, plekken en netwerken zou immer gepaard moeten gaan met een afbraak van hegemoniale afhankelijkheidsrelaties.
7. Duurzaamheid als normatief oriënterend principe van transitie zou aangevuld moeten worden met het principe van rechtvaardigheid.
8. Het spreken in termen van 'niches' binnen transitiestudies leidt onherroepelijk tot een kolonisering van alternatieve praktijken en denkbare beelden binnen een dominante orde.
9. De preoccupatie met innovatie binnen transitiestudies (en binnen de wetenschap in het algemeen) versterkt een geïnstitutionaliseerde tijdelijkheid en zorgt ervoor dat alternatieven marginaal blijven.
10. De beoefening van wetenschap zonder reflexieve houding is een politieke daad gericht op de instandhouding van een gevestigde orde(s).
11. Zonder de ander geen zelf.